

Prinsessan som var ensam hemma

- en liten pjäs

MEDVERKANDE:
BERÄTTAREN

PRINSESSAN
DROTTNINGEN
KUNGEN

TV-REPORTERN

PINGVIN 1

PINGVIN 2

PINGVIN 3

DUBBELPINGVINEN

FLER PINGVINER (om man vill)
Isberg (flera stycken)

USA-REPORTERN

ELDAR (flera stycken)

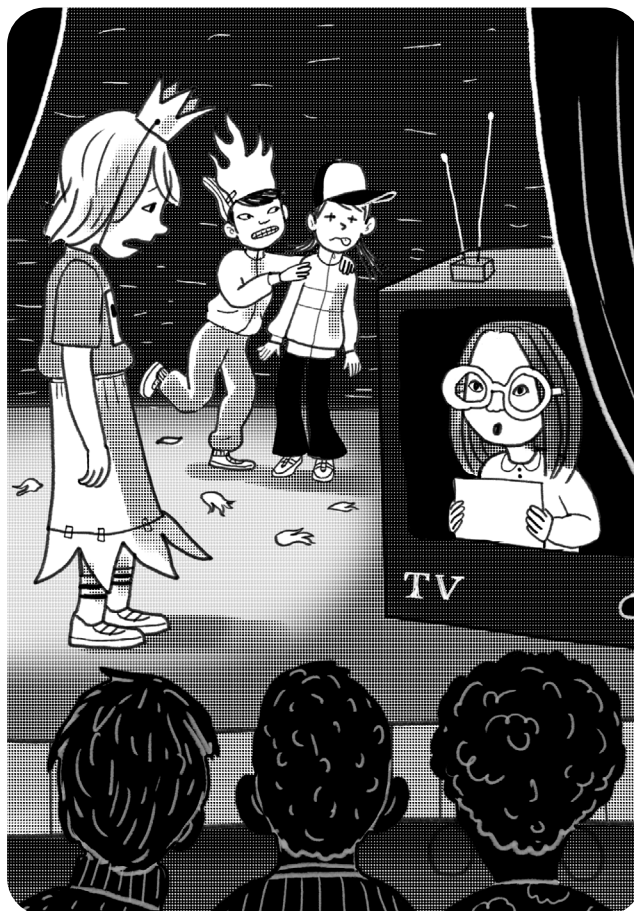
TRÄD (flera stycken)

OLIKA DJUR, till exempel:

FÅGLAR

BJÖRNAR

HÄSTAR

och här börjar själva pjäsen: På scenen står en gammal tjock-tv (en låda) med en filt över. Gärna några övriga slottsmöbler också. Inuti lådan sitter tv-reportern och väntar. Berättaren öppnar en gammal bok.

BERÄTTAREN: Det var en gång en prinsessa.

Prinsessan går in på scenen och bugar.

BERÄTTAREN: Hon bodde i ett fint land med pappa kungen och mamma drottningen.

Kungen och drottningen gör entré med filter i famnen.

BERÄTTAREN: Kungen och drottningen älskade sin lilla prinsessa. Ja, de var

så rädda om henne att de lindade in henne i filter så att hon inte skulle gå sönder.

Kungen och drottningen lindar in prinsessan i filtarna. Sedan går de båda ut från scenen. Prinsessan står kvar, som en korv.

BERÄTTAREN: En dag var prinsessan ensam hemma. Kungen och drottningen hade åkt till Västerås för att klippa några viktiga band. Under tiden hade prinsessan väldigt långtråkigt. Hon hade tröttnat på att vara inlindad i filter, för hon kunde ju inte göra något då. Så prinsessan tog av sig filtarna och började gå omkring i slottet istället.

Prinsessan tar av sig filtarna. Hon går omkring och petar på saker.

BERÄTTAREN: Efter en stund upptäckte hon en konstig apparat. Det var en gammal teve.

Prinsessan drar bort duken som ligger över tv-apparaten. Inuti apparaten (lådan) sitter tv-reportern.

BERÄTTAREN: Prinsessan hade aldrig sett en teve förut. Hon tryckte på en knapp, och då startade nyheterna.

Prinsessan sätter sig på en stol och tittar på teven.

BERÄTTAREN: Men prinsessan visste inte vad nyheter var, för hon hade ju levt hela sitt liv invirad i filter.

TV-REPORTERN (inuti teven): Godkväll och välkomna till nyheterna. Det har blivit mycket varmare på Antarktis. Isen smälter och det är människornas fel, för de vill inte skärpa sig.

Pingvinflocken vaggas in på scenen, tillsammans med isbergen.

TV-REPORTERN: Titta själva så ser ni hur isarna smälter.

Isbergen sjunker ihop och blir liggande på golvet.

TV-REPORTERN: Och titta hur ledsna alla pingvinerna är. Deras ungar har dött, för det har kommit vatten i deras hålor.

PINGVIN 1: Jag heter Pingu. Jag är en ledsen pingvin.

PINGVIN 2: Jag heter Pingis. Och jag är också en ledsen pingvin.

PINGVIN 3: Jag heter Pingvar och jag är ledsen jag med.

 DUBBELPINGVINEN: Vi är dubbelpingvinen Isa-Frysa. Och vi är dubbelt så ledsna som alla andra.

 PINGVIN 1: Våra ungar har dött.

 PINGVIN 2: För isen smälte, och vatten rann in i vår håla.

 PINGVIN 3: Allt är människornas fel. Människorna vet att vi mår dåligt, ändå gör de ingenting.

 DUBBELPINGVINEN: Man skulle kunna tro att de är inrullade i filter.

 PINGVIN 1: Vi vill ha vår is, please.

 ALLA PINGVINERNA: Vi vill ha vår is, please.

Pingvinerna går bakåt och försvinner.

TV-REPORTERN: Tack, för det, Antarktis. Då ska vi bege oss till USA. Där har vi vår reporter på plats. Hallå (namnet på reportern), hur ser det ut i USA?

Djuren och träden går in på scenen. USA-reportern också, med mikrofon i handen.

USA-REPORTERN: Hallå, hallå. Ja, här är i USA är det mycket varmt. Just nu är vi i en skog där allt håller på att brinna upp.

(Här kan reportern också intervjua djuren, om man vill göra pjäsen lite längre. Djuren kan svara på engelska, eller med engelsk brytning, och berätta hur rädda de är för elden.)

USA-REPORTERN: Vi ser nu hur elden sprider sig snabbt. Både träd och djur brinner upp.

Eldarna kommer in på scenen. De springer runt och kramar träd och djur som faller döda ner på marken. Till sist får även USA-reportern en kram.

USA-REPORTERN (skriker och ramlar ihop): Aaaaaa!

TV-REPORTERN: Ojojoj. Hela skogen verkar ha brunnit upp i Kalifornien. Och vår reporter med. Det var tråkigt. Härmed måste Kalifornien byta namn till Varmifornien.

Prinsessan reser sig från sin stol. Hon går fram till teveapparaten.

PRINSESSAN: Usch, så mycket hemskt. Nu stänger jag av teven för idag.

Prinsessan lägger tillbaka duken över teven, så att reportern inte syns längre.

PRINSESSAN: Men vilken tur att jag rullade av mig filtarna och knäppte på nyheterna, för nu vet jag vad som händer i världen. Och det är ju bara när man vet, som man kan göra något åt saken!

Prinsessan går fram och tillbaka över scenen och ropar.

PRINSESSAN: Mamma drottningen, pappa kungen? Är ni hemma snart? Hallå? Var är ni?

Prinsessan letar bakom möblerna. Efter en stund kommer kungen och drottningen in.

DROTTNINGEN: Här kommer vi! Nu har vi klippt viktiga band, må du tro!

KUNGEN: Ja, vi har invigt en ny fabrik som ska tillverka fjärrkontroller!

PRINSESSAN: Fjärrkontrolla mig hit och fjärrkontrolla mig dit! Jag har gjort något mycket viktigare!

DROTTNINGEN: Jaså? Vad då?

PRINSESSAN: Jag har kollat på teve.

KUNGEN: På teve? Men det får du ju inte göra.

DROTTNINGEN: Nä, usch. Där visar de så mycket hemskt. Det är inte alls bra för små prinsessor att titta på teve. Du kan få ont i ögonen av alla otäckheter.

PRINSESSAN: Jag fick inte ont i ögonen, jag fick ont i hjärtat. Fattar ni vad som håller på att hända!

KUNGEN: Menar du att toalettpappret håller på att ta slut på femte våningen?

PRINSESSAN: Nej, det menar jag inte! Jag menar att skogar och hus och djur brinner upp! Och pingvinerna dör när det kommer in vatten i deras hålor! DET menar jag.

DROTTNINGEN: Hm ... Det låter ju inte bra.

KUNGEN: Hm ... Det låter ju riktigt illa!

Kungen och Drottningen hummar och kliar sig i håret. Sedan kliar de varandra i håret. Till slut får drottningen en idé.

DROTTNINGEN: Vem är det som bestämmer i det här landet, egentligen?

KUNGEN: Det är ju du. Och så jag, förstås.

DROTTNINGEN: Utmärkt. Då bestämmer jag härmed att ingen får flyga på semestern. Alla måste åka tåg istället. Man får bara flyga om man har en mor-mor i Turkiet eller en mamma som forskar i öknen eller så.

KUNGEN (klappar händerna): Bravo, bravo!

DROTTNINGEN: Och så ska det kosta max trettio kronor att köpa en tågbiljett.

KUNGEN: Utmärkt! Och så får man inte köpa så mycket saker heller. Och inte äta jättemycket kött. Och den farliga oljan måste stanna i marken. Så det så.

PRINSESSAN: Jippi!

DROTTNINGEN: Hurra!

KUNGEN: Länge leve klimatet!

Prinsessan, drottningen och kungen bugar sig mot publiken.

BERÄTTAREN: Ja, så slutade sagan lyckligt. Men riktigt färdiga är vi inte än. Som avslutning ska skådespelarna sjunga en sång till alla vuxna härinne. Var så goda att kliva fram på scenen – planetkören Jordens framtid!

Alla går fram på scenen och sjunger tillsammans.

KÖREN:

Alla vuxna,
som förstör
Ni tänker bara på er själva.

Förstår ni inte
vad ni gör
Allt ni kan fördärva

Det finns barn som kan dö
När en stad blir en sjö
Och var är våran snö?

Sluta flyga
Sluta vara dryga
Vi är barn och vi vet
att jorden börjar bli het
Sluta flyga
Sluta vara dryga
Vi har bara en planet.

Ni är långa och stora
Ni borde förstå
Att det barnen säger ska man lita på
Ni har fakta och bilder,
Ni borde förstå,
Att det finns ingen jord nummer två.

Och vi undrar ibland
När en stad står i brand
Och ni fortsätter flyga från land till land
Alla träden som dog
När ni högg ner vår skog
Kan ni vuxna aldrig få nog?

Sluta flyga
Sluta vara dryga
Vi är barn och vi vet
att jorden börjar bli het
Sluta flyga
Sluta vara dryga
Vi har bara en planet.

Här kan man lyssna på sången:

<https://www.youtube.com/watch?v=LBrw-sq4X8I>

Vill ni att pjäsen ska bli längre?

Det går enkelt att lägga till fler scener och fler repliker. Till exempel kan tv-reportern säga:

”Nu ska vi höra vad vår reporter i Pakistan har att säga. Där har det visst varit översvämningar.”

Eller:

”Nu ska vi höra vad vår reporter i England har att säga. Där har det visst varit torka.”

Och så kan man visa vad som händer i Pakistan och England.

Lycka till med pjäsen! Hör gärna av er och berätta hur det går!

/Maria Frensborg